

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN
ILFOV

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

JUDEȚUL ILFOV	
PRIMĂRIA ORAȘULUI POPEȘTI-LEORDENI	
REGISTRATURA GENERALĂ	
INTRARE	Nr. 16302
IESIRE	25
Data: 03 April 2025	

Către:

PRIMĂRIA ORAȘULUI POPEȘTI LEORDENI

În atenția:

Domnului Primar, Petre Iacob

20 MAR 2025

INTRARE / IESIRE NR.

4107

Stimate domn,

Având în vedere adresa dumneavoastră nr. 15789/19.03.2025 înregistrată la Inspectoratul Școlar Județean Ilfov cu nr. 4107/20.03.2025, în temeiul Legii Învățământului Preuniversitar, nr. 198/2023 și OME nr. 6666/2024 prin care se aprobă Procedura privind procesul de înființare a unor noi unități de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, vă anexăm mai jos etapele extrase din legislație ce trebuie parcurse pentru înființarea unei unități de învățământ noi.

Art. 5. - Orice persoană juridică de drept public sau privat interesată în furnizarea de educație se supune procesului de evaluare și parcurge procedura de autorizare de funcționare provizorie, respectiv de acreditare, potrivit dispozițiilor art. 237-239, art. 240-245 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. - (1) Actele prin care se poate manifesta voința oricărei persoane juridice de drept public sau de drept privat de a deveni organizație furnizoare de educație se materializează, după caz, prin:

a) hotărâre a autorităților publice locale privind intenția de a înființa o unitate de învățământ preuniversitar de stat;.....

Art. 7. - (1) În vederea înființării unor noi unități de învățământ preuniversitar de stat, respectiv obținerii autorizației de funcționare provizorie, autoritățile administrației publice locale, în baza unei hotărâri a consiliului local cu privire la intenția de înființare, solicită avizul de oportunitate al inspectoratului școlar.

(2) În urma acordării avizului de oportunitate, inspectoratul școlar numește prin decizie a inspectorului școlar general o comisie responsabilă cu elaborarea raportului de evaluare internă.

(3) Comisia menționată la alin. (2) cuprinde un număr de 3 persoane: un inspector școlar, un director al unei unități de învățământ preuniversitar de nivelul celei care se dorește a fi înființată, un reprezentant al primăriei.

(4) Inspectoratul școlar transmite la ARACIP:

a) cererea de declanșare a procedurii de evaluare externă în vederea acordării autorizației de funcționare provizorie, completată de către autoritatea administrației publice solicitantă;

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN
ILFOV

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

- b) hotărârea consiliului local cu privire la intenția de înființare a unei noi unități de învățământ preuniversitar;
- c) raportul de evaluare internă, care cuprinde: fișa-tip, actele privind persoana juridică inițitoare, respectiv actele care atestă dobândirea personalității juridice, actul constitutiv și statutul de organizare și funcționare ale persoanei juridice, certificatul de înregistrare fiscală a persoanei juridice, precum și documente manageriale de prognoză (planul de dezvoltare instituțională/planul de acțiune al școlii), oferta educațională, modelul de contract educațional particularizat, proiectul de regulament propriu de organizare și funcționare al unității de învățământ.
- (5) Unitatea administrativ-teritorială, prin primar, anterior realizării evaluării externe în vederea înființării unei noi unități de învățământ, încheie cu ARACIP un contract de prestări servicii pentru desfășurarea activităților de evaluare externă.....
- (6) Evaluarea externă în vederea înființării unei noi unități de învățământ, respectiv acordării autorizației de funcționare provizorie se realizează de către comisia de experți desemnată de către ARACIP conform prevederilor legislației specifice.
- (7) Membrii comisiilor de experți întocmesc un raport de evaluare externă cu informații pentru fiecare nivel de învățământ, pentru fiecare filieră, profil și specializare/calificare profesională, pentru fiecare program de studii, pe fiecare limbă de predare, pe fiecare formă de învățământ, pe fiecare locație, după caz, pe care îl înaintează ARACIP.....
- (8) Consiliul ARACIP analizează și aprobă rapoartele de evaluare întocmite, apoi propune Ministerului Educației, prin proiect de ordin al ministrului, acordarea/neacordarea autorizației de funcționare provizorie.

Astfel fiind textul de lege, vă asigurăm de tot sprijinul Inspectoratului Școlar Județean Ilfov pentru înființarea unei noi unități de învățământ în orașul Popești-Leordeni, str. Drumul Fermei, nr. 32, începând cu anul școlar 2025-2026.

Cu deosebită considerație,
INSPECTOR ȘCOLAR GENERAL
Prof. Adriana STOICA

Întocmit,
INSPECTOR ȘCOLAR GENERAL ADJUNCT
Prof. dr. Ion DOGARU

ROMÂNIA
JUDEȚUL ILFOV
PRIMĂRIA ORAȘULUI POPEȘTI-LEORDENI
DIRECȚIA EDUCAȚIE ȘI SĂNĂTATE
PUBLICĂ

Piața Sf. Maria, nr. 1, Popești-Leordeni
Tel.: 0374.408.820; email: educatie@ppl.ro; web: www.ppl.ro

Nr.15789/19.03.2025

Către:

INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN ILFOV

În atenția:

Doamnei Inspector Școlar General, prof. Adriana Stoica

Stimată doamnă,

Vă comunicăm pe această cale faptul că execuția Campusului preuniversitar, din strada Drumul Fermei nr.32, se apropie de 90% grad de realizare și dispune de clădiri specifice pentru desfășurarea activităților de învățământ și sportive aferente. Campusul este format dintr-o școală, având o capacitate de 33 săli de clasă, 2 laboratoare, sală de sport și teren de sport în aer liber, o grădiniță cu o capacitate de 10 săli de grupă și o creșă, având 6 săli de grupă.

Având în vedere numărul mare de solicitări din partea părinților privind înscrierea copiilor în această școală, vă rugăm să ne sprijiniți pentru înființarea unității de învățământ cu **personalitate juridică** care să funcționeze începând cu luna septembrie 2025. În acest sens, dorim să ne comunicați pașii ce trebuie urmați de către Primăria Popești-Leordeni împreună cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov pentru deschiderea Campusului Școlar în timp util.

Cu deosebită considerație,
PRIMARUL ORAȘULUI
Petre IACOB

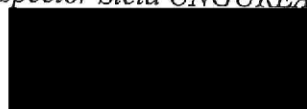

DIRECTOR EXECUTIV

Laurențiu-Cristian IVĂNESCU

Întocmit,
Compartimentul Învățământ Preuniversitar
Inspector Stela UNGUREANU

LICEUL TEORETIC „RADU POPESCU” POPEȘTI-LEORDENI
cu structura arondată Grădinița Nr. 1 cu Program Prolungit

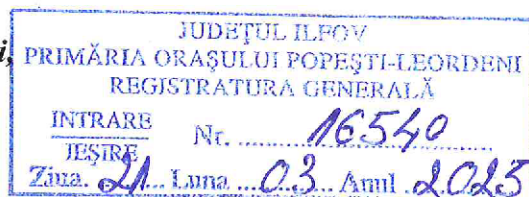
Str. Leordeni, Nr. 52, Oraș Popești-Leordeni, jud. Ilfov
Tel. 021.467.34.23 • Fax 021.361.40.22
Email: office@ltradupopescu.ro • Web: www.ltradupopescu.ro

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

Nr. 482/20.03.2025

Către Primăria Orașului Popești-Leordeni,
În atenția Domnului Petre Iacob Primarul orașului Popești-Leordeni,
În atenția Consiliului Local al orașului Popești-Leordeni,

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

privind denumirea noii Școli Gimnaziale din Popești-Leordeni

din str. Drumul Fermei, nr.32,

GHEORGHE COSTAFORU / PROF. GHEORGHE COSTAFORU

Ca urmare a cercetărilor privind istoria localității Popești-Leordeni vă prezentăm o schiță biografică a lui Gheorghe Costaforu (1820-1876), întemeietor al învățământului modern românesc în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, fondator al studiilor juridice în România, primul Rector al Universității din București și proprietarul moșiei Popești-Conduratu din com. Popești, jud. Ilfov.

Tineretea și studiile

Gheorghe Costaforu s-a născut la 26 octombrie/7 noiembrie 1820 în București, într-o familie de origine aromână, stabilită în Principatele Române la sfârșitul secolului al XVIII-lea. Tatăl său a fost negustor și a participat la Revoluția din 1821. În primii ani de viață numele său a fost Gheorghe Foru, dar a fost modificat prin adăugarea prenumelui tatălui - Constantin („Costa”), devenind astfel Constantin Costaforu (cu forma Costa-Foru în unele documente și publicații).

Gheorghe Costaforu a studiat la Colegiul Sfântul Sava din București, unde s-a afirmat ca elev eminent. Colegiul era cel mai vechi centru de cultură și educație din Țara Românească, aici fiind întemeiată prima școală de studii juridice, sub ocrotirea directă a domnitorilor munteni. Fiind un tânăr dedicat Dreptului, Gheorghe Costaforu s-a angajat încă din anii studiilor de la Sfântul Sava la Tribunalul Ilfov, mai întâi ca secretar, iar apoi greșier.

Pentru a încuraja formarea unei elite juridice autohtone, Colegiul Sfântul Sava a gestionat un sistem de burse oferite elevilor, pe bază de concurs, adresat tinerilor valoroși care doreau să continue studiile în străinătate. În noiembrie 1845, Gheorghe Costaforu a fost beneficiarul unei asemenea burse și a plecat la Paris, unde s-a înscris la Facultatea de Drept. A parcurs toate etapele învățământului universitar francez, susținând bacalaureatul în Drept, apoi licența și la final doctoratul. La Paris a activat și în Societatea studenților români, dar s-a ținut departe de freamătele revoluționare din anul 1848, fiind preocupat prioritar de educația sa.

După înăbușirea Revoluției de la 1848 în Țara Românească, tânărul Gheorghe Costaforu a fost nevoit să-și continue studiile pe cont propriu, deoarece domnitorul a sistat bursele din cauza implicării studenților parizieni în evenimentele din țară. În cele din urmă a finalizat și studiile de doctorat, pe care l-a susținut public în august 1850, cu teza *De acquirenda, retinenda vel omittenda possessione* („Despre dobândirea, menținerea sau renunțarea la posesie”).

Întemeietor al învățământului în Țara Românească

S-a întors imediat în Țara Românească, însă atmosfera politică era destul de tensionată după intervenția ruso-turcă contra Revoluției. Activitatea Colegiului Sfântul Sava era suspendată, instituția fiind redeschisă abia în noiembrie 1851, din grija domnitorului Barbu Știrbei. Cursurile de Drept au fost reluate la Sfântul Sava sub umbrela unei divizii autonome, denumită *Școala de legi*, iar printre primii profesori s-a numărat și Gheorghe Costaforu, angajat la data de 16/28 noiembrie 1851, pentru predarea Dreptului civil românesc. Cu prilejul cursului inaugural, profesorul Costaforu afirma entuziasmat: „Țara întreagă, domnilor are ochii ațintiți asupra noastră pentru că din acest cerc vor ieși legiuitorii și judecătorii ei; din aceste adunări ale noastre vor ieși apărătorii dreptății”. A lucrat la consolidarea învățământului juridic din Țara Românească împreună cu Constantin Bosianu, coleg de doctorat din perioada studiilor pariziene, cei doi cărturari împărțindu-și predarea disciplinelor de bază. Gheorghe Costaforu a deținut și conducerea Colegiului Sfântul Sava, în mai multe mandate, când nu avea demnități sau responsabilități mai înalte în stat.

Profesorul Gheorghe Costaforu a colaborat în domeniul educației și cu succesorul domnitorului Barbu Știrbei. Conform Convenției de la Paris, Țara Românească era condusă de un *caimacam* (locțiitor al Domnitorului, până la alegerea unui titular), iar în această demnitate a fost desemnat Alexandru D. Ghica (1856-1858), fost domnitor, un aristocrat cu vederi iluministe care a sprijinit dezvoltarea învățământului în Muntenia. Caimacamul l-a considerat pe Gheorghe Costaforu un om de bază pentru consolidarea educației muntenești și l-a numit la conducerea *Eforiei școlilor*. A deținut această demnitate în perioada 2 decembrie 1856 - 20 august 1858, timp în care a pus bazele sistemului de învățământ modern din Țara Românească. Proiectul de reformă a fost susținut direct de Alexandru D. Ghica, care la 5 octombrie 1857 a dispus trimiterea lui Gheorghe Costaforu într-o misiune științifică în Apus. Directorul *Eforiei școlilor* a primit două obiective clare din partea caimacamului: 1. să întocmească „un plan de bibliotecă sistematică și aleasă a cărților de învățătură ce au a se introduce în școlile noastre” și 2. să se informeze asupra organizării diferitelor Academii, Colegii sau școli comunale, „cu comparația între dânsese a diferitelor sisteme de învățătură”. Studiul întocmit ca urmare a călătoriei de informare trebuia să fie folosit pentru organizarea pe principii moderne a școlilor publice din Țara Românească.

Misiunea externă în domeniul educației s-a încheiat la 31 mai 1858, iar la finalul acesteia Gheorghe Costaforu a prezentat un Raport de activitate, în care susținea că fusese primit „ca un frate” în țările vizitate, respectiv Germania, Franța, Belgia, Elveția, Italia. În lunile următoare, în cadrul *Eforiei școlilor*, profesorul Costaforu a coordonat un proiect de reformare a studiilor gimnaziale, înaintat caimacamului la 5 august 1858. Proiectul includea „o programă a învățăturilor, împreună cu diviziunea materiilor, pe clase și profesori”. Conform noii programe, învățăturile gimnaziale se împărțeau în trei diviziuni: elementară (compusă din două clase), diviziunea umanităților (cu trei clase) și diviziunea superioară. Diviziunea superioară era prevăzută cu două ramuri sau secțiuni, a literelor și a științelor, fiecare cu câte două clase. Cea din urmă diviziune, a științelor era structurată în cursul de matematică și cursul comercial. Caimacamul Alexandru D. Ghica a aprobat propunerile la 11 august 1858, iar noul program de studii a intrat în vigoare începând cu anul școlar 1858-1859.

Organizarea învățământului secundar coordonată de Gheorghe Costaforu a pus bazele sistemului modern de educație românesc. Diviziunea claselor superioare a creat premisele organizării învățământului universitar, oferind baza dezvoltării facultăților de Drept, Litere și Științe, precum și, în perspectivă, a învățământului politehnic.

În calitate de responsabil al *Eforiei școlilor*, Gheorghe Costaforu s-a îngrijit și de construcția unui sediu somptuos pentru Colegiul Sfântul Sava, devenit instituție reper a învățământului muntean, cu forme incipiente de viață universitară. Construcția, denumită *Academia Română* a fost amplasată pe ruinele mănăstirii Sfântul Sava. Inaugurarea a avut loc la 10 octombrie 1857, în prezența caimacamului, comisarilor celor 7 mari puteri garante, precum și membrilor Divanului ad-hoc al Țării Românești. Cuvântul de deschidere a fost ținut de profesorul Gheorghe Costaforu, care a apreciat evenimentul drept „o sărbătoare adevărat națională”.

Preocuparea pentru dezvoltarea școlilor nu s-a limitat doar la învățământul gimnazial. În cursul anului școlar 1857-1858 au fost reînființate școli primare într-un număr de 1.011 sate. În perspectivă, rețeaua școlilor primare trebuia să se extindă în alte 3.379 sate, iar fiecare familie trebuia să plătească 2 lei în acest scop. Numărul elevilor-sățeni era prognozat la aproximativ 30.000. Gheorghe Costaforu a apreciat sprijinul acordat de caimacamul Alexandru D. Ghica pentru reînființarea școlilor sătești, însă atenționa că efortul trebuia susținut pe termen lung, astfel încât „să se amelioreze din ce în ce mai mult această instituțiune națională, înmulțindu-se școalele în toate comunele, dându-se țăranilor învățătura de care au trebuință”.

Misiunea lui Gheorghe Costaforu la conducerea *Eforiei școlilor* s-a încheiat la 1 septembrie 1858, fiind înlocuit de Vasile Boerescu, de asemenea doctor în Drept cu studii la Paris.

Primul Rector al Universității din București

După Unirea Principatelor, Gheorghe Costaforu s-a implicat activ în dezvoltarea educației și alinierea învățământului românesc la modelul occidental. Cea mai însemnată realizare a fost întemeierea Universității din București, în calitate de prim Rector al instituției.

La sfârșitul anului școlar 1863-1864, intelectualii bucureșteni au hotărât să reunească școlile/facultățile incipiente care funcționau de câțiva ani într-o instituție universitară după model european. La propunerea ministrului Cultelor și Instrucțiunii Publice, poetul Dimitrie Bolintineanu, vechea Facultate de Drept, împreună cu fostele Școlile de Litere și Științe, transformate în facultăți, au format Universitatea din București. Instituția s-a înființat oficial prin decretul domnitorului Alexandru Ioan Cuza din 4/16 iulie 1864. Documentul dispunea ca profesorii facultății, „adunându-se”, să procedeze la alegerea rectorului Universității, iar profesorii fiecărei facultăți, în parte, la alegerea decanilor. Decizia privind numirea rectorului a fost trimisă ministerului la 15 septembrie 1864, profesorii universității desemnându-l în această funcție pe Gheorghe Costaforu, titularul catedrei de Drept civil de la Universitate, profesor de Drept încă din anul 1851 și fost director al *Eforiei școlilor*. A deținut această funcție până în anul 1871, timp în care universitatea s-a consolidat instituțional, a crescut numărul de studenți și a fost ridicat un sediu.

Activitatea publicistică

Gheorghe Costaforu a fondat prima gazetă juridică românească, denumită *Magazinul judecătoresc*, în anul 1855. A colaborat cu această publicație pe tot parcursul vieții și a publicat materiale teoretice pentru uzul practicienilor din domeniul juridic. Prin publicațiile sale de specialitate a contribuit la cristalizarea unei profesii deosebit de importante pentru funcționarea unui stat modern.

De asemenea, s-a implicat și în activitatea unionistă, prin articole pentru gazeta „Secolul” (apoi „Timpul”), la care a colaborat în cursul anului 1857. Eseurile sale au tratat probleme politico-juridice și a pledat pentru cauza Unirii Principatelor și a progresului societății românești.

Cariera politică și administrativă

Așa cum am amintit, Gheorghe Costaforu a avut o relație strânsă cu caimacamul Alexandru D. Ghica, care i-a încredințat profesorului de Drept organizarea învățământului modern din Muntenia. După Unirea Principatelor din 1859 s-a afirmat ca om politic conservator. A primit funcția de ministru de Interne în anul 1860, ocupându-se de impunerea domniei legii în teritoriu. În corespondența cu prefectii județelor solicita aplicarea legilor pentru orice activitate infracțională și implicarea mai serioasă a autorităților polițienești în rezolvarea cazurilor grave. Considera că stabilitatea statului depindea în mare măsură de încrederea cetățenilor în autorități și în puterea legii.

Gheorghe Costaforu nu a acceptat regimul personal impus de Cuza după lovitură de stat din 1864, iar în anii următori a militat pentru restabilirea ordinii democratice. Îl regăsim printre politicienii implicați în răsturnarea de la putere a domnitorului, în februarie 1866, iar în perioada următoare a activat internațional pentru menținerea unirii. La sfârșitul lunii februarie 1866, împreună cu Manolachi Costachi și Alexandru Goleescu, Gheorghe Costaforu s-a deplasat la Istanbul pentru a-i solicita sultanului să nu dispună destrămarea

Unirii Principatelor. După încoronarea lui Carol I, Gheorghe Costaforu a colaborat foarte bine și cu noul domnitor/rege, mai ales în domeniu juridic. A fost: membru al Curții de Casație, Președinte al Curții apelative de comerț din București și a contribuit la redactarea Legii privind inamovibilitatea corpului judecătoresc și organizarea Curților de Apel (1868-1870).

După încheierea mandatului de Rector al Universității din București, în 1871, Gheorghe Costaforu a deținut mai multe demnități guvernamentale, unele atribuții fiind deținute în paralel o perioadă de timp. Astfel a fost ministru de Externe în perioada 11 martie 1871 - 27 aprilie 1873 și ministru al Justiției în perioada 8 iunie 1871 - 28 octombrie 1872. În calitate de ministru al Justiției a coordonat elaborarea unei legi privind organizarea judiciară și activitatea instanțelor (1871), consolidând sistemul de justiție românesc.

Odată încheiat mandatul la Ministerul de Externe, Gheorghe Costaforu a fost numit agent diplomatic la Viena, în perioada 1873-1876. Reprezentanța diplomatică din capitala Imperiului Austro-Ungar era deosebit de importantă pentru România la acea vreme, în condițiile în care nu era obținută încă independența și țara avea nevoie de aliați puternici, iar austriecii dețineau poziții economice importante la sud și est de Carpați.

Gheorghe Costaforu s-a stins din viață la 28 noiembrie/10 decembrie 1876 la București, lăsând în urmă o moștenire semnificativă în domeniul juridic, educațional și politic.

Legătura cu localitatea Popești-Leordeni

Gheorghe Costaforu a ajuns mare proprietar în localitatea Popești prin căsătoria cu Maria Conduratu (1832-1928). Moșia Popești-Conduratu își are originile în secolul al XVIII-lea, când a fost deținută de cronicarul muntean Radu Popescu. După moartea cărturarului, domeniul a trecut prin mai multe schimbări de proprietari, iar una dintre descendentele lui Radu Popescu s-a căsătorit cu Alexandru Conduratu, un grec fanariot stabilit în Țara Românească.

Alianța matrimonială a dus la formarea moșiei Popești-Conduratu, nume pe care l-a purtat până la mijlocul secolului XX. La moartea lui Alexandru Conduratu, moșia a fost moștenită de ginerele său, Gheorghe Costaforu, care a preluat conacul și moșia de la familia Conduratu. Domeniul a rămas în posesia familiei Costaforu până la momentul naționalizării din perioada comunistă. Conacul, monument de arhitectură a sec. al XIX-lea nu a fost îngrijit corespunzător după confiscarea de către regimul comunist, iar în prezent este dispărut. A rămas doar în memoria oamenilor locului.

Având în vedere informațiile prezentate mai sus, propunem Consiliului Local al orașului Popești-Leordeni, jud. Ilfov emiterea unei Hotărâri prin care se conferă noii școli gimnaziale de pe str. Drumul Fermei denumirea „Școala Gimnazială Gheorghe Costaforu”, sau „Școala Gimnazială Prof. Gheorghe Costaforu”, pentru a onora memoria marelui om de cultură care a pus bazele învățământului public românesc în a doua jumătate a secolului al XIX-lea și care face parte din istoria localității Popești-Leordeni prin proprietățile pe care le-a avut aici – moșia Popești-Conduratu și Conacul Costaforu.

Director,

Prof. Dogaru Mihaela

Întocmit,

Prof. Țiu Ilarion

Prof. Dogaru Ion

